

ГАЛЯ БАКАЛОВА – момичето от Провадия, което носи с гласа си България по света

Доц. д-р Нона Кръстникова

С ГАЛЯ БАКАЛОВА се запознахме в едни почти романтични времена — в началото на ХХІ век, по време на турнета в Италия и Америка. От онези срещи, които сякаш се случват естествено и без усилие. Веднага си паснахме. Между нас се роди приятелство, което остана през годините — истинско, тихо и дълбоко.

Но пиша този текст не защото сме приятелки.

Пиша го, защото вярвам, че има българи по света, които правят огромни неща за името на България — понякога далеч от прожекторите на масовата популярност, но със значение, което не е по-малко. И ако някои имена звучат ежедневно в медиите, то има и други артисти, които с постоянство, класа и достойнство изграждат авторитета на българската вокална школа по най-големите световни сцени. ГАЛЯ е именно такъв артист.

Нейната кариера е впечатляваща — сцени в Европа и Америка, работа с диригенти от световна величина, участия в Монте Карло, Залцбург, Сполето, Уексфорд. Но зад всички тези успехи стои не просто талант, а изключителна отдаденост, дисциплина и една много рядка човешка благородност.

Има една история, която много обичам.

Когато Соня Йончева гостува в Монте Карло с ролята на Виолета Валери, поради заболяване се стига до необичайна ситуация — генералната репетиция, която е с публика, не може да бъде отменена. Постановката е сложна, с активна режисура и сценично движение, а ГАЛЯ няма как физически да влезе веднага в спектакъла. И тогава се случва нещо красиво и много символично: Соня Йончева играе ролята на сцената, а ГАЛЯ изпява цялата партия на Виолета от аванс сцена — пред публика, с цялата отговорност и блясък на ролята.

Ако това не е великолепно среща между две големи български артистки, тогава не знам какво е.

Друга история, която ГАЛЯ ми е разказвала, е свързана с Пласидо Доминго. Този тенор апропо е причината Галя да се занимава с опера, тя просто го обожаваше. Той често дирижира в Монте Карло и пожелава да я прослуша. Представям си напрежението — тя ми разказваше как през целия ден очаквала този момент, разпявала се многократно, преживявала всяка минута в огромно вълнение. А прослушването така и не започнало. Накрая, след спектакъла, по време на официалното парти, Доминго внезапно решил да я чуе.

И там, сред шума на вечерта, сред чашите и разговорите, в една стая, ГАЛЯ изпява арията от първо действие на операта “Травиата“. Изпява го така, както само истински артист може — със сърце, класа и абсолютна отдаденост. Доминго остава силно впечатлен. Казва: “глас – първо качество”. (Voce – prima qualità)

Такива истории около ГАЛЯ има много. Но по-важното е друго.

Това е човек с изключително силно чувство за принадлежност към България. Истински родолюбец — не показно, а дълбоко и естествено. Винаги е изпълнявала български песни с огромна любов, дори в най-изисканите среди на Франция и Монако. На събирания сред европейския елит е представяла с гордост български вина, българска култура, български дух.

И може би най-красноречивият жест е друг.

Момичето от Провадия избира да си купи къща именно в родния си град, не в Южна Франция, а при семейството си. Защото за нея България не е просто място, от което е тръгнала. Тя е дом.

ГАЛЯ е омъжена за човек от едно старо аристократично семейство, с корени от Монако, Англия и къде ли още не. Съпругът ѝ днес идва в България с искрено удоволствие, обича Провадия, обича българската атмосфера и прекарва време тук заедно със семейството си.

И може би точно това е истинският успех — не само да покориш световните сцени, а да запазиш душата си. Да останеш свързан със своите корени. Да носиш България в гласа си, в отношението си, в начина, по който живееш.

Защото ГАЛЯ БАКАЛОВА не просто пее по света. Тя разнася българската култура с достойнство, финес и онази особена духовност, която винаги е била част от големия български

Орфеев

талант.